

B' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ ΚΑΙ TANGO

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ 14 ΦΕΒ 2023 20:16 UTC

ΤΟ ΤΑΝΓΚΟ

Το τανγκό χορεύεται από ζευγάρια αγκαλιασμένα κοντά, και μολονότι η αγκαλιά μπορεί κάποτε να χαλαρώνει για να εκτελεστούν κινήσεις που το απαιτούν, κατά κανόνα δεν σπάει. Είναι έντονα αυτοσχεδιαστικό με σαφώς διακριτούς ρόλους για τον καβαλιέρο και την ντάμα, όπου ο καβαλιέρος με την κίνησή του προτείνει κινήσεις στην ντάμα στις οποίες τελικά προσαρμόζεται ο ίδιος. Έτσι, όταν χορεύεται από έμπειρους χορευτές, συνιστά έναν διάλογο του ζευγαριού με αφορμή την μουσική, γιατί, σε αντίθεση με άλλους χορούς, δεν έχει τυποποιημένα βήματα και φιγούρες αλλά μάλλον ένα κινησιολογικό λεξιλόγιο και ένα αντίστοιχο συντακτικό που επιτρέπει τον αυτοσχεδιαστικό σχηματισμό χορευτικών φράσεων σχεδόν απεριόριστης ποικιλίας ανάλογα με την μουσική, την διάθεση του ζευγαριού και τον διαθέσιμο χώρο στην πίστα. Στο τανγκό της χρυσής εποχής (περίπου 1930-1955) καβαλιέρος και ντάμα κρατούν ο καθένας ισορροπία ανεξάρτητα από τον άλλον. Με την αναγέννηση του τανγκό από το 1983 και μετά, συνυπάρχει η τάση διατήρησης του κλασικού στυλ της χρυσής εποχής με την τάση να εισαχθούν νέα στοιχεία όπως η αλληλοεξάρτηση ισορροπίας με το ζευγάρι να ακουμπά στο πάνω μέρος του σώματος σε σχήμα Λ ή να κρατιέται από τα χέρια σε σχήμα V. Αλλά ασχέτως στυλ, το τανγκό μετά το 1983 είναι ένας χορός που διδάσκεται (περίφημοι είναι οι Αργεντινοί δάσκαλοι-χορευτές Juan Carlos Copes, Fabian Salas, Mariano "Chicho" Frumboli, Gustavo Naveira, Pablo Veron και πολλοί άλλοι) ενώ στην Αργεντινή της χρυσής εποχής οι χορευτές ήταν αυτοδίδακοι και αλληλοδιδασκόμενοι.

Μελίνα Αδαλή B1

ΤΑΝΓΚΟ

Το **τανγκό**^[1] ή **τάνγκο**, από τα Ισπανικά, είναι είδος μουσικής (σε ρυθμό 2/4 ή 4/4) και αντίστοιχου χορού. Το Τανγκό γεννήθηκε, ήκμασε και ακμάζει ακόμη στην περιοχή του Ρίο δε λα Πλάτα, δηλαδή στην **Αργεντινή** και την **Ουρουγουάη**, αλλά και διαδόθηκε σχεδόν σε όλον τον κόσμο. Η Ισπανική λέξη **tango** ετυμολογείται πιθανόν από την γλωσσική οικογένεια **Niger-Congo** της Δυτικής Αφρικής και είναι συγγενής με την λέξη **tamgu** (χορός/χορεύω) της γλώσσας **Ibibio** αυτής της οικογένειας^[2]. Πρόκειται για κοινωνικό αυτοσχεδιαστικό χορό. Χορεύεται από «tangueras» και «tangueros» σε βραδιές με συγκεκριμένη δομή, τις «μιλόνγκες» (ισπ. milonga). Ο όρος «μιλόνγκα» περιγράφει τόσο την εκδήλωση όσο και το χώρο στον οποίο αυτή εκτυλίσσεται. Συγκεκριμένοι κανόνες διέπουν τη συμπεριφορά των χορευτών, όπως για παράδειγμα το «καμπεσέο» (cabeseo) που είναι η συγκεκριμένη τελετουργία με την οποία κανείς διαλέγει παρτενέρ (κοίταγμα και νεύμα με το κεφάλι). Το εκάστοτε ζευγάρι είθισται να χορεύει μόνο μια «τάντα» (tanda: σετ από 4 τάνγκο παρόμοιου ύφους και από την ίδια ορχήστρα. Υποκατηγορίες του τάνγκο αποτελούν η εύθυμη μιλόγκα (tango milonga) σε ρυθμό 2/4 και το βαλς (tango- vals) σε ρυθμό 3/4. Στον χορό εκτιμάται ιδιαίτερα η

ερμηνεία περισσότερο της μελωδίας παρά του ρυθμού.

Οι ρίζες του τανγκό είναι πολλές και διαφορετικές: η μουσική και τα τραγούδια των **γκάουτσο** που είχαν επιρροές από την Ανδαλουσία της Ισπανίας και συνοδεύονταν από παλαμάκια και κτυπήματα με το τακούνι, το Αφρικανικής προέλευσης (από το Κογκό) candombe που παιζόταν με κρουστά και οι αντίστοιχοι χοροί του μαύρου πληθυσμού, το bel canto και η canzonetta των Ιταλών μεταναστών μαζί με το πιο εξευγενισμένο χορευτικό τους στυλ, η Ισπανο-Κουβανική habanera, το βαλς. Συγγενή είδη με το τανγκό είναι η μιλόγκα και το Αργεντινικό βαλς (vals criollo). Η συμβολή της μουσικής των gauchos φαίνεται προπάντων στις πρώιμες μιλόγκες, γνωστές με τον όρο milonga campera (μιλόγκα της υπαίθρου) που αργότερα μετεξελιχτήκαν στην πιο ρυθμική milonga porteña (μιλόγκα του λιμανιού, δηλ. του Μπουένος Άϊρες), ενώ η συμβολή του Αφρικανικού στοιχείου φαίνεται στην πιο ξέφρενη milonga candombera.

Τα πρώτα τανγκό παιζόντουσαν από μετανάστες στο **Μπουένος Άϊρες** και το **Μοντεβιδέο**. Μέχρι το τέλος του **19ου αιώνα**, το τανγκό ήταν ευρέως διαδεδομένο στις λαϊκές γειτονιές του Μπουένος Άϊρες αλλά αντιμετωπιζόταν εχθρικά από την αστική τάξη, στα προκατειλημμένα μάτια της οποίας φάνταζε σαν συνδεδεμένο με τον υπόκοσμο και τους οίκους ανοχής, σύνδεση που κάνουν συχνά διάφορες αναφορές στην ιστορία του τανγκό, που στην πραγματικότητα όμως απλώς αντανακλούν την αρχική προκατάληψη εναντίον του.^[4] Ο συγγραφέας **Χόρχε Λουίς Μπόρχες** (Jorge Luis Borges) φέρει αρκετό βάρος της ευθύνης για την διάδοση της λανθασμένης ταύτισης των ριζών του τανγκό με τους οίκους ανοχής.

Ο τρόπος που χορευόταν τότε το τανγκό έμοιαζε με το στυλ που τώρα είναι γνωστό στην Αργεντινή ως canyengue (κανζένγκε), που χαρακτηρίζεται από το λύγισμα των γονάτων, την κλίση του σώματος προς τα μπρος, την αμοιβαία στήριξη του ζευγαριού, και την επαφή στην κοιλιά. Αυτό το στυλ είχε έντονα Αφρικανικά στοιχεία αλλά με την πάροδο του χρόνου υποχώρησε και έδωσε την θέση του σε ένα στυλ με περισσότερη μεγαλοπρέπεια.^{[5][6]}

Η πρώτη γενιά των ερμηνευτών τανγκό αναφέρεται σαν η "Παλιά Φρουρά" (Guardia Vieja). Το πρώτο τανγκό που ηχογραφήθηκε ήταν του Angel Villoldo (Άγγελ Βιζόλντο). Η μουσική παιζόταν με όργανα που μπορούσαν εύκολα να μεταφερθούν: τρίο **φλάουτο-κιθάρα-βιολί**, με το **μπαντονεόν** να φτάνει περί τα τέλη του **19ου αιώνα**. Η διάδοση του μπαντονεόν οφειλόταν πρωτίστως στον Eduardo Arolas (Εδουάρδο Αρόλας), ενώ ο Vicente Greco (Βισέντε Γκρέκο, 1886-1924) καθιέρωσε το **σεξτέτο** για το τανγκό, αποτελούμενο από **πιάνο, κοντραμπάσο**, δύο **βιολιά** και δύο **μπαντονεόν**.

Παρά την περιφρόνηση, μερικοί το υποστήριζαν θερμά, όπως ο συγγραφέας Ρικάρδο Γκουϊράλντες (Ricardo Güiraldes), πλύ-μπόν και γόνος της Αργεντινικής αριστοκρατίας γεωκτημόνων. Ο Güiraldes έπαιξε ρόλο στη διεθνή απήχηση του τανγκό, το οποίο κατέκτησε τον κόσμο μέχρι το τέλος του Α' Παγκοσμίου Πολέμου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΟΜΠΟΤΗ Β2

Οι ρίζες του ΤΑΝΓΚΟ

Οι ρίζες του τανγκό είναι πολλές και διαφορετικές: η μουσική και τα τραγούδια των γκαούτσο που είχαν επιρροές από την Ανδαλουσία της Ισπανίας και συνοδεύονταν από παλαμάκια και κτυπήματα με το τακούι, το Αφρικανικής προέλευσης (από το Κογκό) που παιζόταν με κρουστά. Συγγενή είδη με το τανγκό είναι η μιλόγκα και το Αργεντινικό βαλς. Η συμβολή της μουσικής των gauchos φαίνεται προπάντων στις πρώιμες μιλόγκες, γνωστές με τον όρο μιλόγκα της υπαίθρου που αργότερα μετεξελίχθηκαν στην πιο ρυθμική μιλόγκα του λιμανιού (δηλ. του Μπουένος Άιρες).

Κατερίνα Σολούπη Β4

Αργεντινή

Καθ' όλη τη διάρκεια των χρόνων, ο χορός της Αργεντινής έχει γίνει ουσιαστικό μέρος του πολιτισμού της Αργεντινής. Το Αργεντινικό Τάνγκο, που απολαμβάνουν χαρούετες τανγκό όλων των ηλικιών, προέρχεται από το Μπουένος Άιρες. Το Αργεντινικό Τάνγκο είναι πολύ πιο οικείο από το Σύγχρονο Τάνγκο και είναι πολύ κατάλληλο για χορό σε μικρές ρυθμίσεις. Το Αργεντινικό Τάνγκο διαφέρει στην οικειότητα του αρχικού χορού. Στη συνέχεια, υπάρχει tango αίθουσα χορού, το οποίο προέρχεται από τα στιλ της αργεντινής τανγκό αλλά έχει τροποποιηθεί ώστε να ταυριάζει στην κατηγορία του χορού της αίθουσας χορού. Το τανγκό του Ballroom ενσωματώνει διαφορετικές τεχνικές από ό, τι οι ομιλοί, αργεντινικοί χοροί.

Οι αργεντινικοί χοροί αντιπροσωπεύουν τα συναισθήματα και τις ζωές του λαού της Αργεντινής. Το Chamame είναι μια από τις πιο δημοφιλείς μορφές χορού της Αργεντινής, εκτός από το πολύ δημοφιλές αργεντινικό τανγκό. Το Chamame εκτελείται από δύο χορευτές σε ένα αγκάλιασμα μάγουλο. Το Cuarteto είναι μια άλλη δημοφιλής μορφή χορού της Αργεντινής. Το Cuarteto είναι ένας έντονος χορός που εκτελείται από μεγάλους κύκλους χορευτών που κινούνται προς τα αριστερά.

_____ .docx

Έγγραφο Word

PADLET DRIVE

TANGO

αντίστοιχο χορού. Το Τανγκό γεννήθηκε, ήκμασε και ακμάζει ακόμη στην περιοχή του Ρίο δε λα Πλάτα, δηλαδή στην Αργεντινή και την Ουρουγουάη, αλλά και διαδόθηκε σχεδόν σε όλον τον κόσμο. Η Ισπανική λέξη tango ετυμολογείται πιθανόν από την γλωσσική οικογένεια Niger-Congo της Δυτικής Αφρικής και είναι συγγενής με την λέξη tamgu (χορός/χορεύω) της γλώσσας Ibibio αυτής της οικογένειας[2]. Πρόκειται για κοινωνικό αυτοσχεδιαστικό χορό. Χορεύεται από «tangueiras» και «tangueiros» σε βραδιές με συγκεκριμένη δομή, τις «μιλόγκες» (ισπ. Milonga). Ο όρος «μιλόγκα» περιγράφει τόσο την εκδήλωση όσο και το χώρο στον οποίο αυτή εκτελείται.

Οι ρίζες του τανγκό είναι πολλές και διαφορετικές: η μουσική και τα τραγούδια των γκαούτσο που είχαν επιρροές από την Ανδαλουσία της Ισπανίας και συνοδεύονταν από παλαμάκια και κτυπήματα με το τακούι, το Αφρικανικής προέλευσης (από το Κογκό) candombe που παιζόταν με κρουστά και οι αντίστοιχοι χοροί του μαύρου πληθυσμού, το bel canto και η canzonetta των Ιταλών μεταναστών μαζί με το πιο εξευγενισμένο χορευτικό τους στιλ, η Ισπανο-Κουβανική habanera, το βαλς. Συγγενή είδη με το τανγκό είναι η μιλόγκα και το Αργεντινικό βαλς (vals criollo). Η συμβολή της μουσικής των gauchos φαίνεται προπάντων στις πρώιμες μιλόγκες, γνωστές με τον όρο milonga campera (μιλόγκα της υπαίθρου) που αργότερα μετεξελίχθηκαν στην πιο ρυθμική milonga porteña (μιλόγκα του λιμανιού, δηλ. του Μπουένος Άιρες), ενώ η συμβολή του Αφρικανικού στοιχείου φαίνεται στην πιο ξέπρεπη milonga candombera.

Τα πρώτα τανγκό παιζόντουσαν από μετανάστες στο Μπουένος Άιρες και το Μοντεβιδέο. Μέχρι το τέλος του 19^{ου} αιώνα, το τανγκό ήταν ευρέως διαδεδομένο στις λαϊκές γειτονιές του Μπουένος Άιρες αλλά αντιμετωπιζόταν εχθρικά από την αστική τάξη, στα προκατειλημμένα μάτια της οποίας φάνταζε σαν συνδεδεμένο με τον υπόκοσμο και τους οικους ανοχής, σύνδεση που κάνουν συχνά διάφορες αναφορές στην ιστορία του τανγκό, που στην πραγματικότητα όμως απλά αντανάκλουν την αρχική προκατάληψη εναντίον του.[4] Ο συγγραφέας Χόρχε Λουίς Μπόργες (Jorge Luis Borges) φέρει αρκετό βάρος της ευθύνης για την διάδοση της λανθασμένης ταύτισης των ριζών του τανγκό με τους οικους ανοχής.

_____ 1_ .docx

Έγγραφο Word

PADLET DRIVE

ΤΑΝΓΚΟ

Το τανγκό[1] ή τάνγκο, από τα Ισπανικά, είναι είδος μουσικής (σε ρυθμό 2/4 ή 4/4) και αντίστοιχο χορού. Το Τανγκό γεννήθηκε, ήκμασε και ακμάζει ακόμη στην περιοχή του Ρίο δε λα Πλάτα, δηλαδή στην Αργεντινή και την Ουρουγουάη, αλλά και διαδόθηκε σχεδόν σε όλον τον κόσμο. Η Ισπανική λέξη tango ετυμολογείται πιθανόν από την γλωσσική οικογένεια Niger-Congo της Δυτικής Αφρικής και είναι συγγενής με την λέξη tamgu (χορός/χορεύω) της γλώσσας Ibibio αυτής της οικογένειας[2]. Πρόκειται για κοινωνικό αυτοσχεδιαστικό χορό.

Χορεύεται από «tangueras» και «tangueros» σε βραδιές με συγκεκριμένη δομή, τις «μιλόνγκες» (ισπ. milonga). Ο όρος «μιλόνγκα» περιγράφει τόσο την εκδήλωση όσο και το χώρο στον οποίο αυτή εκτυλίσσεται. Συγκεκριμένοι κανόνες διέπουν τη συμπεριφορά των χορευτών, όπως για παράδειγμα το «καμπεσέο» (cabeceo) που είναι η συγκεκριμένη τελετουργία με την οποία κανείς διαλέγει παρτενέρ (κοίταγμα και νεύμα με το κεφάλι). Το εκάστοτε ζευγάρι είθισται να χορεύει μόνο μια «τάντα» (tanda: σετ από 4 τάνγκο παρόμοιου ύφους και από την ίδια ορχήστρα. Υποκατηγορίες του τάνγκο αποτελούν η εύθυμη μιλόνγκα (tango milonga) σε ρυθμό 2/4 και το βαλς (tango- vals) σε ρυθμό 3/4. Στον χορό εκτιμάται ιδιαίτερα η ερμηνεία περισσότερο της μελωδίας παρά του ρυθμού.

Δημήτρης Βαγιακάκος Β1

ΚΑΡΛΟΣ ΓΚΑΡΔΕΛ

Ο **Κάρλος Γαρδέλ** (Carlos Gardel, Τουλούζ, Γαλλία 11 Δεκεμβρίου 1890 – 24 Ιουνίου 1935) ήταν εξαιρετικά διάσημος Αργεντινός τραγουδιστής του τάγκο κατά το διάστημα του μεσοπολέμου. Ο θάνατός του σε αεροπορικό δυστύχημα στο απόγειο της καριέρας του δημιούργησε την εικόνα του τραγικού ήρωα και στις δύο πλευρές του Ρίο ντε λα Πλάτα. Για πολλούς θαυμαστές του, ο Γαρδέλ ήταν η προσωποποίηση της ψυχής του τάγκο, ένα μουσικό και χορευτικό είδος που αναπτύχθηκε στις γειτονιές του Μπουένος Άιρες γύρω στα τέλη του 19ου αιώνα.

Ο Γαρδέλ ήταν βαρύτονος, με αλάνθαστη μουσικότητα και δραματική έκφραση, και δημιούργησε μικρά αριστουργήματα μέσα από τις εκατοντάδες τρίλεπτον τανγκό που ηχογράφησε στη ζωή του. Μαζί με τον μακρόχρονο συνεργάτη του, τον στιχουργό Αλφρέδο Λε Πέρα, ο Γαρδέλ επίσης έγραψε αρκετά κλασικά τάγκο, όπως το *Mi Buenos Aires querido*, *Amores de Estudiante*, *Soledad*, *Volver*, *Por una cabeza* και *El día que me quieras*

Δημήτρης Καλαντζής Β1

ΤΑΓΚΟ

<https://youtu.be/jc1wAM9P1UE>

ΓΩΓΩ ΒΑΡΕΛΑ

Carlos Gardel - Por Una Cabeza (tango)

από τον/την Szilvia Bacsa

YOUTUBE

ΤΑΓΚΟ

Το τανγκό ως χορός γεννήθηκε προς το τέλος του 19ου αιώνα στις λαϊκές γειτονιές του Μπουένος Άιρες και του Μοντεβιδέο και προήλθε από συνένωση Ευρωπαϊκών, Νοτιοαμερικανικών και Αφρικανικών στοιχείων. Από το 1910 έως σήμερα το ενδιαφέρον για το τανγκό συνεχίζεται.

Το τανγκό χορεύεται από ζευγάρια αγκαλιασμένα κοντά, και μολονότι η αγκαλιά μπορεί κάποτε να χαλαρώνει για να εκτελεστούν κινήσεις που το απαιτούν, κατά κανόνα δεν σπάει. Είναι έντονα αυτοσχεδιαστικό με σαφώς διακριτούς ρόλους για τον καβαλιέρο και την ντάμα, όπου ο καβαλιέρος με την κίνησή του προτείνει κινήσεις στην ντάμα στις οποίες τελικά προσαρμόζεται ο ίδιος

Στην Αργεντινή, αλλά και όπου αλλού στον κόσμο υπάρχουν θιασώτες του Αργεντινικού τανγκό, το τανγκό ως κοινωνικός χορός χορεύεται προπάντων σε συναθροίσεις για τις οποίες έχει επικρατήσει το όνομα μιλόγκα(milonga).

Σε μια μιλόγκα ακολουθούνται συνήθως παραδοσιακοί κανόνες όσον αφορά την συμπεριφορά των χορευτών και τις επιλογές του ντι-τζέι που αποσκοπούν στο να διευκολύνουν τον χορό, ακόμη και μεταξύ αγνώστων, αλλά και να αποτρέψουν ανάρμοστες συμπεριφορές. Η μουσική είναι προπάντων από την Αργεντινή.

Αφροδίτη Καλαντζή

Αργεντινή

Η Αργεντινή (Argentina), επίσημα Αργεντινή Δημοκρατία, είναι χώρα της Νότιας Αμερικής και βρίσκεται μεταξύ της οροσειράς των Άνδεων και του νότιου Ατλαντικού Ωκεανού. Η Αργεντινή είναι η πατρίδα του **Τάνγκο**, φημίζεται για την κουζίνα της και το μοσχαρίσιο κρέας, το **ποδόσφαιρο** αλλά και τη **γεωγραφική της ποικιλομορφία**.

Αναμφισβήτητα ένας από τους πιο διάσημους λατινοαμερικανικούς χορούς, το **Τάνγκο** είναι γνωστό για το πάθος και την έντασή του. Ο χορός ξεκίνησε από την πρωτεύουσα Μπουένος Άιρες και τις φτωχές περιοχές

των λιμενεργατών κατά τον 19ο αιώνα. Αρχικά ήταν χορός μεταξύ 2 αντρών αλλά πολύ σύντομα χώθηκαν και οι γυναίκες. Το τάνγκο ξελίχθηκε και έγινε παγκόσμιο πολιτιστικό φαινόμενο συνυφασμένο με την Αργεντινή.

Μελίνα Γεωργιοπούλου

TANΓΚΟ

Το τανγκό είναι ένας χορός και είδος μουσικής που αναπτύχθηκε στην Αργεντινή και την Ουρουγουάη κατά τη διάρκεια του 19ου αιώνα. Σε αντίθεση με άλλους χορούς λατινοαμερικανικής προέλευσης, το τανγκό δεν προέρχεται από αφρικανικές ρίζες, αλλά από τη συνάντηση διαφορετικών πολιτισμών και κουλτούρων στο λιμάνι του Μπουένος Άιρες κατά τη διάρκεια του 19ου αιώνα.

Ο ρυθμός του τανγκό είναι συνήθως αργός και παθιασμένος, και η μουσική συνοδεύεται από κιθάρες, μπάντονες, βιολιά και μπάντζο. Ο χορός του τανγκό είναι επίσης παθιασμένος και στηρίζεται στην επαφή και την αισθητική των χορευτών.

Το τανγκό είναι συχνά συνδεδεμένο με τον κόσμο του λιμανιού και της πόλης, καθώς αντικατοπτρίζει τις κοινωνικές και πολιτικές αναταραχές της εποχής του. Στη σύγχρονη εποχή, το τανγκό συνεχίζει να είναι δημοφιλές ως είδος μουσικής και χορού σε όλο τον κόσμο, και έχει επηρεάσει και άλλα είδη μουσικής και χορού.

ΝΙΚΟΣ ΖΟΥΖΟΥΝΗΣ Β1

TANGO

Το ταγκό, όπως είναι γνωστό στην Ελλάδα, είναι μουσική και χορός, που αποτελεί τη συνεισφορά της Αργεντινής στον παγκόσμιο πολιτισμό, μαζί βεβαίως με τους αστέρες της μπάλας, που αφθονούν στη χώρα των πάμπας και των γκάουτσος.

Το ταγκό το γνωρίζουμε στην αστική του εκδοχή, αφυδατωμένο από τις κοινωνικές του αναφορές, έτσι όπως το διέδωσαν στον υπόλοιπο κόσμο οι Παριζιάνοι στη δεκαετία του '20. Κυρίες με ολόσωμες τουαλέτες και κύριοι με φράκα να χορεύουν βαριεστημένα στη δεξίωση του κυρίου πρέσβη είναι μία εικόνα, που έχουμε στο μυαλό μας, κυρίως μέσα από τον κινηματογράφο. Στη μικροαστική του εκδοχή το ταγκό θα το συναντήσουμε στη χώρα μας όλο και σε κάποια γαμήλια δεξίωση, με την ετικέτα του «Ευρωπαϊκού», λίγο προτού ηχήσουν τα κλαρίνα.

Είναι ένας χορός ενδοστρεφής και ενδοσκοπικός, αντίθετα με άλλους χορούς που είναι εξωστρεφείς και χαρωποί. «Ο γερμανός πίνει μπίρα, μεθοκοπάει και χορεύει αφελώς, ο «πορτένιο» χορεύει ένα τάνγκο για να σκεφθεί την τύχη του, που δεν του φέρθηκε ευνοϊκά» συμπληρώνει ο Ερνέστο Σάμπατο. Μεγάλη ώθηση στο ταγκό έδωσε το μπαντονεόν, που αποτελεί το σήμα κατατεθέν του. Είναι ένα είδος ακορντεόν που έφτασε από τη Γερμανία, με ήχο συναισθηματικό, βαθύ και δραματικό, που εκφράζει τέλεια τους καμηούς του «πορτένιο». Ο συνθέτης και βιρτουόζος του μπαντονεόν Άστορ Πιατσόλα (1921-1992) ήταν ο αυτός, που έβαλε το ταγκό στις αίθουσες συναυλιών, ενώ μεγάλη ήταν και η συνεισφορά του κορυφαίου τραγουδιστή του είδους Κάρλος Γκαρντέλ (1890-1935).

Erika Apostolakidh

Ο Άστορ Πιατσόλα

ήταν Αργεντίνος συνθέτης του τάνγκο και μπαντονεονίστας του δεύτερου μισού του 20ού αιώνα. Οι συνθέσεις του έφεραν επανάσταση στο παραδοσιακό τάνγκο, ενσωματώνοντας σ' αυτό στοιχεία της τζαζ και της κλασικής μουσικής και δημιούργησαν το nuevo tango (νέο τάνγκο). Βιρτουόζος μπαντονεονίστας, συχνά ερμήνευε τις συνθέσεις του με διάφορα μουσικά σχήματα. Στην Αργεντινή είναι γνωστός ως "El Gran Astor" ("ο Μέγας Άστορ").

Το 1992, ο Αμερικανός κριτικός της μουσικής Stephen Holden περιέγραψε τον Πιατσόλα ως "τον καλύτερο συνθέτη της τάνγκο μουσικής παγκοσμίως".

ΜΑΡΙΑ - ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΡΕΜΠΙΑΚΟΥ

Β'2

Το μπαντονεόν

Κύριο μουσικό όργανο είναι το μπαντονεόν το οποίο είναι ένα αερόφωνο όργανο που έχει πλήκτρα. Πρώτη φορά κατασκευάστηκε την δεκαετία του 1840. Σε αντίθεση με το ακορντεόν, το μπαντονεόν διαθέτει και από του δυο πλευρές του στρόγγυλα πλήκτρα. Η δυσκολία που υπάρχει είναι ότι ο ήχος που παράγει το μπαντονεόν όταν ανοίγει ή κλείνει η φυσούνα είναι διαφορετικός με αποτέλεσμα να είναι δύσκολο στην εκμάθηση του.

Επίσης υπάρχουν και άλλα όργανα όπως το βιολί, το πιάνο, το φλάουτο και η κιθάρα τα οποία και συνοδεύουν τους διάφορους σκοπούς.

Ραφαηλια.Μ.Β1

Τανγκό

Το **τανγκό** είναι είδος μουσικής και αντίστοιχου χορού. Το Τανγκό γεννήθηκε, ήκμασε και ακμάζει ακόμη στην περιοχή του Ρίο δε λα Πλάτα, δηλαδή στην Αργεντινή, αλλά και διαδόθηκε σχεδόν σε όλον τον κόσμο. Πρόκειται για κοινωνικό αυτοσχεδιαστικό χορό. Χορεύεται από

«tangueras» και «tangueros» σε βραδιές με συγκεκριμένη δομή, τις «μιλόνγκες». Ο όρος «μιλόνγκα» περιγράφει τόσο την εκδήλωση όσο και το χώρο στον οποίο αυτή εκτυλίσσεται. Συγκεκριμένοι κανόνες διέπουν τη συμπεριφορά των χορευτών. Το εκάστοτε ζευγάρι είθισται να χορεύει μόνο μια «τάντα». Στον χορό εκτιμάται ιδιαίτερα η ερμηνεία περισσότερο της μελωδίας παρά του ρυθμού.

<https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A4%CE%AC%CE%B3%CE%BA%CE%BF>

Ραφαηλια .Μ. Β1

Τάγκο

Το τανγκό [1] ή τάμγκο, από τα Ισπανικά, είναι είδος μουσικής (σε ρυθμό 2/4 ή 4/4) και αντίστοιχου χορού. Το Τανγκό γεννήθηκε, ήκμασε και ακμάζει ακόμη στην περιοχή του Ρίο δε λα Πλάτα, δηλαδή στην Αργεντινή και την Ουρουγουάη, αλλά και διαδόθηκε σχεδόν σε όλον τον κόσμο.

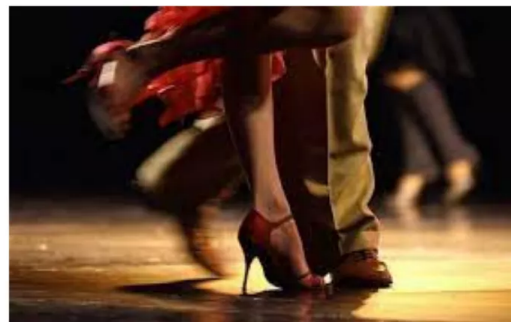
WIKIPEDIA

Β1

Γκράση Γεωργία

Tango

Tango

Παρουσίαση Powerpoint

PADLET DRIVE

Αργεντινή

Η Αργεντινή (Argentina), επίσημα Αργεντινή Δημοκρατία, είναι χώρα της Νότιας Αμερικής Βρίσκεται μεταξύ των Άνδεων και του νότιου Ατλαντικού Ωκεανού. Είναι η δεύτερη σε έκταση χώρα της Λατινικής Αμερικής μετά τη Βραζιλία. Συνορεύει με τις Ουρουγουάη, Βραζιλία, Παραγουάη, Βολιβία και Χιλή. Πήρε την ονομασία της από το «αργέντιο» (άργυρος), το πολύτιμο μέταλλο το οποίο προμηθεύονταν οι πρώτες ευρωπαϊκές αποικίες από την περιοχή. Πρωτεύουσα είναι το Μπουένος Άιρες, το οποίο βρίσκεται στο ανατολικό τμήμα της χώρας και είναι ένα από τα μεγαλύτερα λιμάνια του Ατλαντικού Ωκεανού. Άλλες σημαντικές πόλεις είναι οι Σάντα Φε και Ροσάριο στο κεντρικό τμήμα της χώρας, Τουκουμάν στο βόρειο και Ρίο Γκράντε στο νότιο.

Το τανγκό [1] ή τάνγκο, από τα Ισπανικά, είναι είδος μουσικής (σε ρυθμό 2/4 ή 4/4) και αντίστοιχου χορού. Το Τανγκό γεννήθηκε, ήκμασε και ακμάζει ακόμη στην περιοχή του Ρίο δε λα Πλάτα, δηλαδή στην Αργεντινή και την Ουρουγουάη, αλλά και διαδόθηκε σχεδόν σε όλον τον κόσμο. Η Ισπανική λέξη tango ετυμολογείται πιθανόν από την γλωσσική οικογένεια Niger-Congo της Δυτικής Αφρικής και είναι συγγενής με την λέξη tamgu (χορός/χορεύω) της γλώσσας Ibibio αυτής της οικογένειας[2]. Πρόκειται για κοινωνικό αυτοσχεδιαστικό χορό. Χορεύεται από «tangueras» και «tangueiros» σε βραδιές με συγκεκριμένη δομή, τις «μιλόνγκες» (ισπ. Milonga). Ο όρος «μιλόνγκα» περιγράφει τόσο την εκδήλωση όσο και το χώρο στον οποίο αυτή εκτυλίσσεται. Συγκεκριμένοι κανόνες διέπουν τη συμπεριφορά των χορευτών, όπως για παράδειγμα το «καμπεσέο» (cabeceo) που είναι η συγκεκριμένη τελετουργία με την οποία κανείς διαλέγει παρτενέρ (κοίταγμα και νεύμα με το κεφάλι).

_____ .docx
Έγγραφο Word
PADLET DRIVE

Αργεντινή Μουσική TANGO

Το τανγκό ή τάνγκο, από τα Ισπανικά, είναι είδος μουσικής (σε ρυθμό 2/4 ή 4/4) και αντίστοιχου χορού. Το Τανγκό γεννήθηκε, ήκμασε και ακμάζει ακόμη στην περιοχή του Ρίο δε λα Πλάτα, δηλαδή στην Αργεντινή και την Ουρουγουάη, αλλά και διαδόθηκε σχεδόν σε όλον τον κόσμο.

Πρόκειται για κοινωνικό αυτοσχεδιαστικό χορό. Χορεύεται από «tangueras» και «tangueiros» σε βραδιές με συγκεκριμένη δομή, τις «μιλόνγκες» (ισπ. milonga). Ο όρος «μιλόνγκα» περιγράφει τόσο την εκδήλωση όσο και το χώρο στον οποίο αυτή εκτυλίσσεται. Συγκεκριμένοι κανόνες διέπουν τη συμπεριφορά των χορευτών, όπως για παράδειγμα το «καμπεσέο» (cabeceo) που είναι η συγκεκριμένη τελετουργία με την οποία κανείς διαλέγει παρτενέρ (κοίταγμα και νεύμα με το κεφάλι).

Το εκάστοτε ζευγάρι ειθιστά να χορεύει μόνο μια «τάντα» (tanda: σετ από 4 τάνγκο παρόμοιου ύφους και από την ίδια ορχήστρα. Υποκατηγορίες του τάνγκο αποτελούν η εύθυμη μιλόνγκα (tango milonga) σε ρυθμό 2/4 και το βαλς (tangovals) σε ρυθμό 3/4. Στον χορό εκτιμάται ιδιαίτερα η ερμηνεία περισσότερο της μελωδίας παρά του ρυθμού.

Αργεντινή Μουσική
Έγγραφο Word
PADLET DRIVE

ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΑΡΑΜΠΙΝΗ Β4

